

19.1.1981

יובל - חג ה-40 אביב /

מיכאל בן דרור

הם באו מזיכרון , עינות ונטעים
בחורף גשום של שנת ארבעים
הם צלחו הנהר והנה יבשה
והדליקו נרות חנוכה של תש"א
קנינים: פנס רוח, סוכה ומחצלת,
ימים של בראשית ובדידות ולילות.
פרדה או שתיים (להלן אינוונטר)
וסוטה כרכב צמוד למוכתר
אקדח סמוי – כלי מגן בלעדי
ולעת ערב קנקן מפויח וקמוט
הושם על האש והיה לעדות
כי יש לקדם את יום המחר
בעוד כוס של תה ממימי הנהר.
ועם העלמה בפינת נעורים
המושכת בטייפ , מכינה שיעורים
מצפה למחור (חולשה אנושית)
הנחת דעתך לסיפור בראשית?

בין סבכי רבות בסתרי הפטל
זורם לו הבניאס ארוך ונפתל
שלזים הם מימיו בנדיקים בתהום
ולפתע ירגזו עת שמף יהום.
שוטפים הם מימיו, חובקים צוק עפר
חומקים בין בקתות טיט ותבן בכפר
ויש שירדו מימיו כד חרבה
ויש שערוצו כמסילה עזובה
ודשים צרורותיו בהמה ואדם
עד יתבע עלבונו האפיק הנרדם
ויגאה ויגלגל את מימיו בהמון
ינוס אז כל חיי מאימת החרמון.
ובעוצם זרמו בענק מן ההר
וניפץ ושיבר מסורים בדלבי
ורמסם וגרפם עד ישליו מימיו.
אז יבלום מרוצו, זעפו יעדן
וגאה ורחב ויהי לירדן.

ואתה הפעוט הטובל בבריכה
מתעפר בחול ורובץ בסבכה
השמעת קולות מאותם הימים
את שירת הנהר שיח קדומים?
לא היו ראשונים לנטוש את בית אמא
ולשאת מבטם לפאת מזרח קדימה.
כן. היו לפנייהם בדגניה ואיילת
בהבהוב הפנס ואותה המחצלת
אותו הקנקן ואותם ניגונים
בליל סערה – לא היו ראשונים.
אך אותה החלטה נחושה בנטעים
ואותו מעשה לפני שנות ארבעים
ואותה הצלחה ואותו החלום
בו כל האתמולים היו למחר
לשיכון ותיקים על גדות הנהר.
ואתה הצעיר בשנות חופש או חו"ל
עם תרמיל מתנדבים, תוכניות ובלבל
עצור נא לרגע, הורד התרמיל
החשבת אי פעם כיצד זה התחיל?